

आश्रयात्सन्नपर्यायशयवासिसदादयः । वैध्यान्निहृषिजिह्वातिध्रुमिपुध्वंसिशासनाः ॥	१०
अप्यन्तकारिदमनदर्पच्छिन्मभनादयः । विवैक्षितो हि संबन्ध एकतोऽपि पदास्ततः ॥	११
प्राक्प्रदर्शितसंबन्धिश्चब्दा योज्या यथोचितम् । दृश्यते खलु वाङ्मले वृषस्य वृषवाहनः ॥	१२
खले पुनर्वृषपतिर्धोर्यले वृषलाञ्छनः । अंशोर्धोर्यलेऽंशुमाली खलेऽंशुपतिरंशुमान् ॥	१३
वध्यलेऽहेरहरिपुर्भोज्यले चाहिभुक्षिखी । चिह्नैर्व्यक्तैर्भवेद्व्यक्तेर्जातिशब्दोऽपि वाचकः ॥	१४
तथाङ्गगस्तिपूता दिग्दक्षिणाशा निगद्यते । अयुग्विषमशब्दौ त्रिपञ्चसप्तादिवाचकौ ॥	१५

गामिप्रभृतयः तद्वतां वाङ्मवतां वाहयितृणां नाम आहुः ॥ यथा—वृषगामी, वृषयानः, वृषासनः, शंभुः ॥ तस्य हि वृषो यानम् इति रुढिः ॥ आदिशब्दाद् वृषवाहन इत्यादयोऽपि ॥ ‘कविरूढ्या’ इत्येव । नहि भवति यथा—‘नरवाहनः कुबेरः’ तथा ‘नरगामी, नरयानः’ इति ॥” इति विवृतिः. ९. “ज्ञातेयसंबन्धे यथा—ज्ञातिः स्वजनः, तद्वाचिनः शब्दात् परे स्वसादयस्तद्वतां ज्ञातेयवतां ज्ञातीनां नाम आहुः ॥ स्वसादीनां च ज्ञातिविशेषवाचित्वाङ्मा-
तिविशेषादेव प्रयोगो यथा—यमस्वसा यमुना । हिमवद्दुहिता गौरी । चन्द्रात्मजो बुधः । गदाग्रज इन्द्रावरजश्च वि-
ष्णुः । यमादयो हि यमुनादीनां भ्रात्रादिज्ञातय इति रुढिः ॥ आदिशब्दात्सोदरादयो गृह्यन्ते ॥ यथा—कालिन्दी-
सोदरो यमः ॥ ‘कविरूढ्या’ इत्येव । नहि भवति यथा ‘यमुना यमस्वसा’, ‘तथा शनिस्वसापि ॥” इति विवृतिः.

१. “आश्रयाश्रयिसंबन्धे यथा—आश्रयो निवासः तद्वाचिनः शब्दात् परे सन्नपर्यायाः शयवासिसदादयश्च तद्वताम् आश्रयवताम् आश्रितानां नाम आहुः ॥ यथा—द्युसन्नानः, द्युसदनाः, दिवौकसः । दिवशब्दो वृत्ता-
वकारान्तोऽप्यस्तीति । द्युवसतयः, दिवाश्रयाः, द्युशयाः, द्युवासिनः, द्युसदः, देवाः ॥ द्यौः स्वर्गः, स च ते-
षामाश्रयः इति रुढिः ॥ ‘कविरूढ्या’ इत्येव । नहि भवति यथा द्युसन्नानो देवाः, तथा भूमिसन्नानो मनुष्याः
इति ॥” इति विवृतिः. २. “वध्यवधकभावसंबन्धे यथा—वध्यो घाल्यः तद्वाचिनः शब्दात् परे मिदादयः अ-
न्तकार्यादयोऽपि तद्वतां वधकानां नाम आहुः ॥ यथा—पुरमित्, पुरद्वेषी, पुरजित्, पुरघाती, पुरभुक्, पुरारिः,
पुरध्वंसी, पुरशासनः, पुरान्तकारी, पुरदमनः, पुरदर्पच्छित्, पुरमथनः, शिवः ॥ ‘तस्य हि पुरो वध्याः’ इति
रुढिः ॥ आदिशब्दात्—पुरदारी, पुरनिहन्ता, पुरकेतुः, पुरहा, पुरसदनः, पुरान्तकः, पुरजयी, इति । वध्य
इति वधाईमात्रेऽपि । तेन—कालियदमनः, कालियारिः, कालियशासनः, विष्णुः’ इत्यादयोऽपि गृह्यन्ते ॥ ‘क-
विरूढ्या’ इत्येव । तेन कालियदमनादिवत् ‘कालियघाती’ इति न भवति ॥” इति विवृतिः. ३. “उक्ताः स्व-
स्वामित्वादयः संबन्धाः । ते च यथा भिन्नद्रव्याश्रयास्तथैकद्रव्याश्रया अपि भवन्ति इति दर्शयितुमाह—विव-
क्षानिबन्धनो हि संबन्धः, तत एकस्मादपि वृषादेः संबन्धिपदात् परे संबन्धान्तरनिबन्धना वाहनादयः शब्दा य-
थोचितं प्रयुज्यन्ते ॥” इति विवृतिः. ४. एतदेवाह—वाङ्मवाहकभावसंबन्धे विवक्षायां यथा—‘वृषवाहनो रुद्रः’
इति भवति । तथा स्वस्वामिभावसंबन्धविवक्षायां ‘वृषपतिः’ ॥ धार्यधारकभावसंबन्धविवक्षायां च ‘वृषलाञ्छनः’
इत्यपि ॥ धार्यधारकसंबन्धविवक्षायां यथा—‘अंशुमाली रविः’ इति भवति । तथा—स्वस्वामिभावसंबन्धविवक्षा-
याम् ‘अंशुपतिः, अंशुमान्’ इत्यपि ॥ तथा—वध्यवधकभावसंबन्धे यथा—‘अहिरिपुर्मयूरः’ । तथा—भोज्यभो-
जकभावसंबन्धे ‘अहिभुक्’ इत्यपि भवति ॥” इति विवृतिः. ५. “संबन्धनिबन्धनां व्युत्पत्तिमुक्त्वा व्युत्पत्त्यन्त-
न्तरमाह—चिह्नैर्विशेषणैर्व्यक्तैर्निःसंदेहैर्जात्यमिधायकोऽपि शब्दो व्यक्तेर्वाचको भवेत् । व्यक्तेर्नामतां याती-
त्यर्थः ॥ तथाहीत्यादिनोदाहरणमाह—अगस्तिना ऋषिविशेषेण पूता स्वस्थित्या पवित्रिता इति व्यक्तं चिह्नम् ।
तेन चिह्नितो ‘दिक्’ इति जातिशब्दो दक्षिणाशाया व्यक्तेरमिधायी भवति ॥ एवं ‘सप्तर्षिपूता दिक् उत्तराशा,’
‘अत्रेर्नयनसमुत्थं ज्योतिश्चन्द्रः’ इत्यादयोऽपि ॥” इति विवृतिः. ६. “व्युत्पत्त्यन्तरमाह—त्रि-पञ्च-सप्तादिस्थाने
अयुग्-विषम-शब्दौ त्रिनेत्रादिपदेषु योजनीयौ । यथा—त्रिनेत्रः, अयुमेत्रः, विषमनेत्रश्च शंभुः ॥ पञ्चेषु, अयु-
गिषु, विषमेषुश्च कामः । सप्तपलाशः, अयुक्पलाशः, विषमपलाशश्च सप्तपर्णः ॥ आदिशब्दात् नवशक्तिः, अयु-
क्शक्तिः, विषमशक्तिश्च शंभुः ॥ एवं व्यक्ष-पञ्चबाण-सप्तच्छदादिष्वपि ॥” इति विवृतिः.